

TEELTONDERZOEK

Invloed van rastype en plantaantal op interne en externe kwaliteit van suikerbieten

Projectleider: J.P. van der Linden

1. Inleiding

De uitbetaling van suikerbieten is de laatste jaren sterk gewijzigd. Met name de interne en externe kwaliteit worden zwaarder verrekend. De vraag doet zich voor of het algemeen geldende advies van 80.000 planten per hectare nog steeds geldt voor de huidige uitbetaling, vooral in vergelijking met het buitenland, waar hogere plantaantallen geadviseerd worden.

2. Werkwijze

Er zijn drie proefvelden aangelegd op drie verschillende grondsoorten, namelijk dalgrond te Valthermond, zware zavelgrond in Munnekezijl en zware klei in Meeuwen. De keuze van de rassen is bepaald door enkele extremen te kiezen wat betreft kophoogte, bladstand en bladhoeveelheid.

Verschillende plantafstanden zijn gecreëerd door verschillende zaaiafstanden te gebruiken. De proef is volgens een split-plotschema aangelegd, met de plantaantallen op de hoofdvelden en de rassen op de subvelden. De zes gewenste plantaantallen waren 40.000, 60.000, 80.000, 100.000, 120.000 en 140.000 planten per hectare. De drie rassen waren Olivia, Ophra en Boston. Per object zijn opbrengsten, interne en externe kwa-

liteit bepaald en is de financiële opbrengst per hectare berekend. Hierbij is uitgegaan van de berekening vermeld op pagina 103, aangevuld met de zaaizaadkosten, uitgaande van 388 gulden per eenheid.

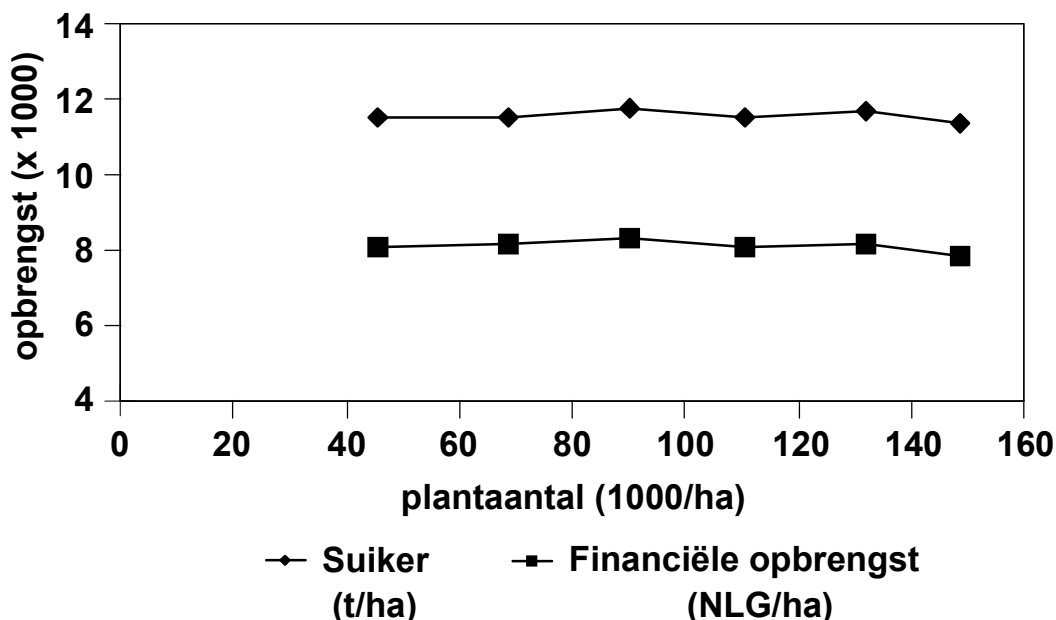
Dat was het derde jaar veldonderzoek. In 2000 zal een eindverslag van het meerjarig onderzoek verschijnen.

3. Resultaten

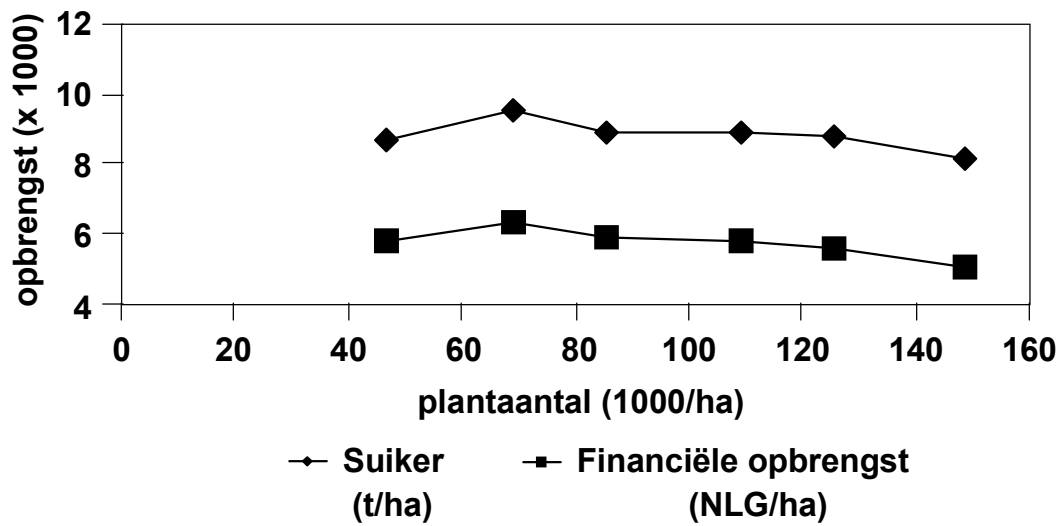
Door de goede veldopkomsten waren de gerealiseerde plantaantallen hoger dan de geplande aantallen. De suikeropbrengst en de financiële opbrengst, gemiddeld van drie rassen, zijn per proefveld weergegeven in de figuren 5 en 6.

Op het proefveld in Munnekezijl waren de suikeropbrengst- en de financiële opbrengstlijnen zeer vlak, de hoogste financiële opbrengst werd gehaald bij 90.000 planten per hectare. In Valthermond werd de hoogste financiële opbrengst gehaald bij 69.000 planten per hectare. Het proefveld in Meeuwen vertoonde een te grote onregelmatigheid in de uitkomsten om conclusies voor het optimale plantaantal te trekken.

In alle gevallen steeg de interne kwaliteit bij een toenemend plantaantal, terwijl de externe kwaliteit dan juist afnam

Figuur 5. Suikeropbrengst en financiële opbrengst per hectare bij verschillende plantaantallen; Munnekezijl (1999).

Figuur 6. Suikeropbrengst en financiële opbrengst per hectare bij verschillende plant-aantallen; Valthermond (1999).